AUGUSTINUS. PS. AUGUSTINUS. EVODIUS UZALIENSIS. HIERONYMUS. QUODVULTDEUS
Klosterneuburg, 3. Viertel 12. Jh. Seite 63v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1542
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

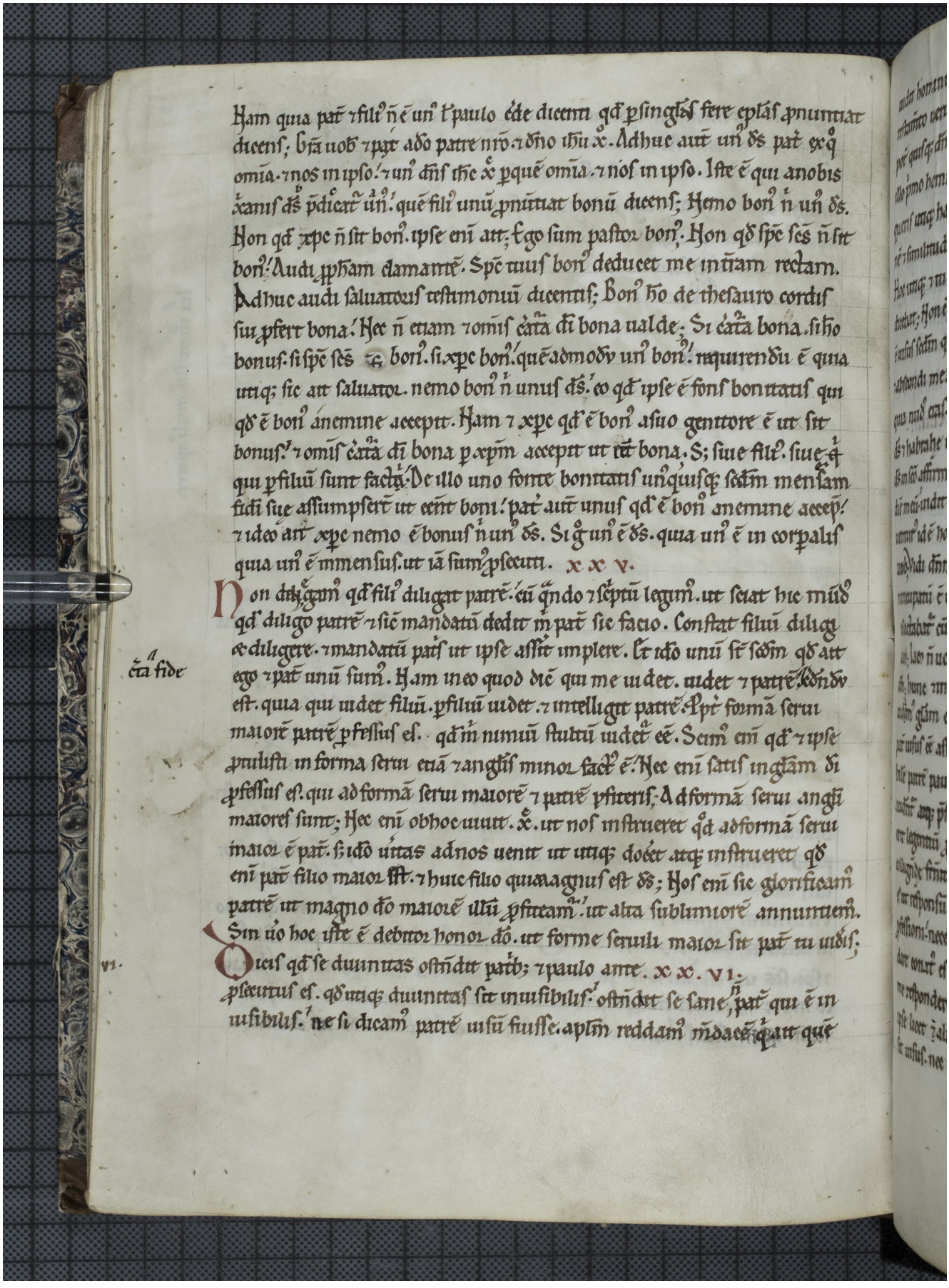

Nam quia pat̄ ⁊ filiꝰ n̄ ē unꝰ l̄ paulo c̄de dicenti qd̄ p̄singl̄as fere ep̄las p̄nuntiat
dicens; Gr̄a uob̄ ⁊ pax ad̄o patre nr̄o ⁊ d̄no ih̄u x̄o. Adhuc aut̄ unꝰ d̄s pat̄ ex q̄
om̄ia ⁊ nos in ipso. ⁊ unꝰ d̄ns ih̄c x̄ p̄quē om̄ia ⁊ nos in ipso. Iste ē qui a nobis
x̄anis d̄s p̄dicat̄ unꝰ. quē filiꝰ unū p̄nūtiat bonū dicens; Nemo bonꝰ n̄ unꝰ d̄s.
Non qd̄ xp̄c n̄ sit bonꝰ. ipse enī ait; Ego sum pastor bonꝰ. Non qd̄ sp̄c s̄cs n̄ sit
bonꝰ. Audi p̄ph̄am clamantē. Sp̄c tuus bonꝰ deducet me in t̄ram rectam.
Adhuc audi saluatoris testimoniū dicentis; Bonꝰ h̄o de thesauro cordis
sui p̄fert bona. Nec n̄ etiam ⁊ om̄is c̄ata d̄i bona ualde; Si c̄ata bona. si h̄o
bonus. si sp̄c s̄cs bonꝰ. si xp̄c bonꝰ. quē admodū unꝰ bonꝰ. requirendū ē quia
utiq; sic ait saluator. nemo bonꝰ n̄ unus d̄s. eo qd̄ ipse ē fons bonitatis qui
qd̄ ē bonꝰ a nemine accepit. Nam ⁊ xp̄c qd̄ ē bonꝰ a suo genitore ē ut sit
bonus. ⁊ om̄is c̄ata d̄i bona p̄ xp̄m accepit ut ēt bona. S; siue filiꝰ. siue q̄
qui p̄ filiū sunt facti. De illo uno fonte bonitatis unꝰquisq; s̄cd̄m mensam
fidi sue assumpserūt ut eēnt boni. pat̄ aut̄ unus qd̄ ē bonꝰ a nemine accep̄.
⁊ ideo ait xp̄c nemo ē bonus n̄ unꝰ d̄s. Si g̃ unꝰ ē d̄s. quia unꝰ ē in corp̄alis
quia unꝰ ē immensus. ut iā sumꝰ p̄secuti. xxv.

Non dilegamꝰ qd̄ filiꝰ diligat patrē. cū q̄ndo ⁊ s̄cptū legimꝰ. ut sciat hic mūdꝰ
qd̄ diligo patrē ⁊ sic mandatū dedit m̄ pat̄ sic facio. Constat filiū diligi
ex diligere. ⁊ mandatū pat̄is ut ipse assit implere. Et ideo unū s̄t s̄cd̄m qd̄ ait
ego ⁊ pat̄ unū sumꝰ. Nam in eo quod dic̄ qui me uidet. uidet ⁊ patrē. Cōdendū
est. quia qui uidet filiū. p̄ filiū uidet. ⁊ intelligit patrē. P̄pt̄ formā serui
maiorē patrē p̄fessus es. qd̄ m̄ nimiū stultū uidet̄ ēē. Scimꝰ enī qd̄ ⁊ ipse
p̄tulisti in forma serui etiā ⁊ angl̄is minor factꝰ ē. Nec enī satis in gl̄am d̄i
p̄fessus es. qui ad formā serui maiorē ⁊ patrē p̄fiteris; Ad formā serui angl̄i
maiores sunt; Nec enī ob hoc uiuit. x̄c. ut nos instrueret q̄d ad formā serui
maior ē pat̄. s; ideo ueritas ad nos uenit ut utiq; doceret atq; instrueret qd̄
enī pat̄ filio maior est. ⁊ huic filio quia magnus est d̄s; Nos enī sic glorificamꝰ
patrē ut magno d̄o maiorē illū p̄fiteamꝰ. ut alta sublimiorē annuntiemꝰ.
Sin uero hoc iste ē debitor honor d̄o. ut forme seruili maior sit pat̄ tu uidis;

vi. Dicis qd̄ se diuinitas ostēdit patrib; ⁊ paulo ante. xx. vi.
p̄secutus es. qd̄ utiq; diuinitas sit inuisibilis. ostēdit se sane, n̄ pat̄ qui ē in
uisibilis. ne si dicamꝰ patrē uisū fuisse. a p̄l̄m reddamꝰ m̄dacē q̄ ait quē

c̄ta fide